

Το εσώτερο πυρ

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Μας έχει πει ο Giovanni Pico della Mirandola¹: «Λοιπόν, ό,τι υπάρχει στον κάτω κόσμο είναι επίσης και στον υψηλότερο, αλλά σε ένα πιο ανεβασμένο επίπεδο. Εξίσου, ό,τι υπάρχει στους ανώτερους κόσμους παρατηρείται επίσης στους χαμηλότερους αλλά σε μία εκφυλισμένη κατάσταση και με μία νοθευμένη θα λέγαμε φύση. Η θερμότητα είναι κοντά σε εμάς στη στοιχειώδη μορφή, ενώ στους ουρανούς ως αρετή θερμική, και στον αγγελικό νου ως θερμότητα. Θα το πω πιο συγκεκριμένα ως εξής: Έχουμε κοντά μας τη φωτιά ως στοιχείο. Ο ήλιος είναι η φωτιά του ουρανού, στην περιοχή πέρα από τον κόσμο έχουμε το πυρ της Αγγελικής τάξης Σεραφείμ που είναι η διάνοια. Αλλά σκεφτείτε τη διαφορά τους: το στοιχειακό πυρ καίει, το ουράνιο ζωοποιεί, το υπερουράνιο αγαπά».

Το θέμα του Πυρός² πάντα γοήτευε την ενδιαφερόμενη ανθρωπότητα, σε όλες τις εποχές και σε κάθε γεωγραφικό πλάτος και μήκος, συνεχίζει δε να ασκεί σήμερα μια ακαταμάχητη μαγευτική δύναμη. Σκεφτείτε μόνο τις ευεργετικές του επιδράσεις, την αναζωογονητική του ζεστασιά, το φως που προέρχεται από αυτό και σας επιτρέπει να δείτε στο σκοτάδι και στο ημίφως διώχνοντας φόβους και αβεβαιότητες.

Οι αρχαίοι πολιτισμοί γνώριζαν τη σημασία του Πυρός και όλες τις συνέπειες του ιερού χαρακτήρα που προέρχεται από τη χρήση του σε ιεροτελεστίες. Για αυτόν τον λόγο το έβλεπαν με τη μέγιστη εκτίμηση.

Η Γυναίκα και οι Εστιάδες³ ήσαν υπεύθυνες για τη διαρκή συντήρησή του, και η απώλεια της δύναμής του συνοδεύονταν από φρικτές τιμωρίες και μια μακρά και περίπλοκη τελετή για την αναζωπύρωσή του. Είναι εξίσου σημαντικό να υπογραμμίσουμε πώς το Γυναικείο στοιχείο έχαιρε μεγάλης εκτίμησης σε τέτοιο βαθμό ώστε να του εμπιστευθούν το έργο της διατήρησης του Ιερού Πυρός. Οι ίδιες οι Εστιάδες έλαβαν ευρείες εξουσίες και απαραβίαστα δικαιώματα, μεταξύ των οποίων μη υποταγή στη γονική μέριμνα, καθώς και τη δυνατότητα να αφήσει κανείς διαθήκη και να διαχειρίζεται προσωπικά τα δικά του αγαθά και τον πλούτο.

Το πυρ, επομένως, είναι στοιχείο ικανό να εγγυηθεί μια γέφυρα μεταξύ του Ουρανού και της Γης, ανάμεσα στο θεϊκό και το ανθρώπινο το οποίο περιέχει από μόνο του τη μαγεία της συνέχειας μεταξύ ζωής και θανάτου ανάμεσα σε ένα υπαρξιακό επίπεδο πυκνό και χονδροειδές και εκείνο που είναι πιο λεπτό και πνευματικό. Έχει την αποστολή να είναι καθαρτικό, εξαγνιστικό και μεταμορφωτικό.

¹ Ιωάννης Πίκο Κόμης της Μιράντολα. (24 Φεβρουαρίου 1463 – 17 Νοεμβρίου 1494). Χριστιανός Μυστικιστής, Αλχημιστής και Καμπαλιστής. Από τους πρωτοπόρους στην σύνδεση Χριστιανισμού και Καμπαλά μαζί με τον Johannes Reuchlin. Το έργο του «72 συμπεράσματα» πραγματεύθηκε αυτό ακριβώς το θέμα. Μέλος της περίφημης Πλατωνικής Ακαδημίας της Φλωρεντίας. Προσπάθησε να θεμελιώσει την παράδοση της Χριστιανικής Καμπαλά ως μία από τις βάσεις του πρώιμου νεώτερου δυτικού Εσωτερισμού. Μέλος του τάγματος των Δομινικανών μοναχών στο οποίο εισήλθε μέσω του Σαβοναρόλα. Το βιβλίο του «900 θέσεις» του 1946 υπήρξε το πρώτο τυπωμένο βιβλίο που απαγορεύθηκε παγκοσμίως από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, και στο οποίο αποτύπωνε φράσεις προερχόμενες από τα Χαλδαικά λόγια, τους Ορφικούς ύμνους, Ερμητικές, Πλατωνικές και νεοπλατωνικές ιδέες.

² Το πυρ είναι το μόνο από τα τέσσερα στοιχεία (πυρ, αήρ, γη, ύδωρ) που είναι αυτόφωτο, ενώ τα άλλα 3 ετερόφωτα.

³ Πρόδρομος των σημερινών Σιβύλλων, δηλαδή των Αξιωματικών των Γυναικείων Στοών του Τύπου μας.

Είναι ακριβώς το εσώτερο Πυρ το οποίο, μόλις αφυπνιστεί, χαρακτηρίζει τον Ακατέργαστο Λίθο προς επεξεργασία.

Το εσώτερο Πυρ είναι η αντανάκλαση του Θεού στον Άνθρωπο και, όταν αναζωογονηθεί, πρέπει να κατευθύνεται στη «θυσία» όλων των συσσωρευμένων εγωιστικών και παθιασμένων τάσεων εξαιτίας της «πτώσης».

Μια άλλη ερμηνεία του Πυρός είναι η μορφή της Κουνταλί. Αναπαρίσταται συμβολικά από ένα φίδι τυλιγμένο πάνω στον εαυτό του κοιμισμένο στη βάση της σποδυλικής στήλης.

Όταν λέμε ότι η Μύηση είναι κάτι πολύ σοβαρό εννοούμε ότι είναι μια πνευματική επιρροή που αφυπνίζει ξανά αυτό το Εσώτερο Πυρ ειδικά όταν λαμβάνεται νόμιμα⁴ και επάξια.

Djed

Όπως είπε ο απελθών Ιεροφάντης Ottavio Ulderico Zasio⁵, «η κρίση της σημερινής ανθρωπότητας είναι το αποτέλεσμα ατελών μυήσεων».

Το σύμβολο του Djed, που εκφράζει τη σπονδυλική στήλη του Όσιρι, ο οποίος από την οριζόντια θέση επιστρέφει στην πρωτότυπη κάθετοτητα, είναι η σύνθεση των πάντων κατά τη μυητική πορεία.

Η Ίσις αφού βρήκε δεκατρία από τα δεκατέσσερα μέλη του Οσίριδος μετά το θάνατό του, όλα εκτός από τον φαλλό, διάσπαρτα σε όλη την Αίγυπτο από τον Σεθ τον αδελφό του Όσιρι, όπως αφηγείται ο Πλούταρχος στο «Περί Ίσιδας και Οσίριδος» του, φέρνει πίσω στη ζωή τον αδερφό και σύγγό της με μαγικά μέσα συνοδευόμενα από τον ήχο του Σείστρου της, σε μια στοργική αγκαλιά μετά την οποία θα γεννηθεί ο Ώρος. Φυσικά η εξαφάνιση του φαλλού εκφράζει, συμβολικά και εσωτερικά, την έλλειψη στον Όσιρι της πνευματικής αρρενωπότητας.

Ταυτόχρονα, μας υποδεικνύεται ότι δεν κατέληξε στο τίποτα αλλά βρέθηκε, κρατήθηκε και επαναχρησιμοποιείται από την ίδια την Ίσιδα! Μυστήριο βαθύ. Η Ίσις αναπαρίσταται και απεικονίζεται συχνά με το ιερογλυφικό «Ank», το Κλειδί της Ζωής, αρχέτυπο του αιώνιου θηλυκού και πιο διακριτικά του αρχέγονου Ανδρόγυνου.

Αυτό το Κλειδί είναι ένα Εσώτερο Πυρ πνευματικής φύσης, αθάνατο εξ ορισμού. Δείχνει επίσης, πάνω απ' όλα, ότι η Φύση αυτού του πυρός χαρακτηρίζεται από το ότι είναι ο αήττητος και άσβεστος έρωτας της Ίσιδας που την ωθεί να ψάξει, να βρει και τέλος καταλήγει στην επανένωση με τον Όσιρι σε μια πνευματική αγκαλιά. Είναι ακριβώς η εικόνα του τι πρέπει να συμβεί μέσα στον καθένα μας.

⁴ Με βάση τους κανόνες της Μύησης (Μυητής με χρίσμα, αυθεντικό Τυπικό, Μυητική διαδοχή, μούμενος ενσυνείδητος, ουδεμία εξαγορά με υλικό αντίτιμο)

⁵ Ιεροφάντης AAATMM 1949-1966

Το Εσώτερο Πυρ είναι η Αγάπη που μεταμορφώνει, που καίει το περιττό, το απατηλό. Η Αγάπη που κινεί τον Ήλιο και τα άλλα αστέρια, Αγάπη που δίνει χωρίς να ζητάει, Αγάπη που αντανακλά και διαστέλλεται απαλά τριγύρω, φωτίζοντας και θερμαίνοντας τις ψυχές εκείνων που αντιλαμβάνονται τις δικές τους φύσεις θεϊκής προέλευσης. Η Αγάπη Εκείνων που, σηκώνοντας τα χέρια τους προς τον Ουρανό, προσεύχονται δοξάζοντας αδιάκοπα τον Θεό, το Άγιο Όνομά Του, σεβόμενοι το Θέλημά Του, ταπεινά, δυνατά στην ακλόνητη Πίστη, με Ελπίδα και Φιλανθρωπία στις καρδιές τους!

5/2025